

οὐκ ὀλίγας ὁμοιότητας πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν. Ἀξία δὲ παρατηρήσεως φαίνεται ἡμῖν ἡ ὑπαρξίς μεταξὺ τῶν τερμῆτων ἐντόμων «λευκῶν τὸ χρῶμα, ἐξωγκωμένων, παχυτάτων καὶ διαφερόντων τὰ μέγιστα τῶν ἄλλων κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ὕψιν.» Ἡ κ. Ἀγασσιζ οὐχὶ ἀνευ λόγου ὑποτίθησιν αὐτὰς βασιλίσσας. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ παρὰ τοῖς μεγάλοις ἐρυθροῖς μύρμηξι τῆς Εὐρώπης. Πολλάκις μοι συνέβη, ἀνασκαλεύων τὰς μυρμηκίαις αὐτῶν νὰ εἶρω δύο ἔντομα ὅπως δυσανάλογα κατὰ τὸ μέγεθος τῶν μετ' αὐτῶν. Πάντοτε δὲ τὰ ἔντομα ταῦτα εἶχον πτερόγυια. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου, καθ' ἣν δηλονότι ἐποχὴν συνάπτονται οἱ γάμοι ἐν τῷ ἔθνει τῶν μαύρων μυρμηκῶν, τὰ ἐν λόγῳ ἔντομα ἐφαινότο εἰς τὴν ἄκρην τῆς μυρμηκίαις ἢ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς, ἔμμενον ἐπὶ τινὰς στιγμὰς καὶ σχεδὸν πάντοτε εὐρίσκατο ἐργάτης τις ἢ φύλαξ μύρμηξ, ὅστις τὰ ἐπανέφερον εἰς τὴν κοινὴν κατοικίαν.

Εἰσὶν ἄρα γε βασιλίσσαι ταῦτα; Ἀγνοῶ, μηδέποτε ἰδὼν τὴν ἐπώασιν τῶν μυρμηκῶν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν σκωλήκων. Ὅπως δὲ ἴσως ὅμως μετὰ τινος πιθανότητος δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ. Ὅσα περὶ τῶν ἐτησίων γάμων τῶν μυρμηκῶν γινώσκωμεν προέρχονται ἐκ παρατηρήσεων γενομένων ἐπὶ τῶν μαύρων ἢ αἰθιόπων μυρμηκῶν· διαφέρει ἄρα κατὰ πολὺ ὁ τρόπος τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς παραγωγῆς παρὰ τοῖς ἐρυθροῖς μύρμηξι;

Περὶ δὲ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀρχηγῶν, περὶ ὧν ποιεῖται λόγος ἡ κ. Ἀγασσιζ, γινώσκωμεν ὅτι παρόμοιόν τι, καθ' ἃ λέγουσι, παρατηρεῖται καὶ παρὰ τοῖς μύρμηξι τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἐγὼ μὲν οὐδὲν τοιοῦτό τι ἢ παραπλήσιον εἶδον· διηγοῦνται ὅμως περιστατικὰ τινὰ, μαρτυροῦντα μάλιστὰ ὅτι συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν διὰ τῶν κερατιῶν· ἀλλ' ὀσημέραι ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστευόντων εἰς τὸ δυνατόν τῆς ὑπάρξεως τοιαύτης γλώσσης.

Περὶ δ' ἐτέρου τινὸς εἶδους μυρμηκῶν, τῶν πυρομυρμηκῶν, ἡ κ. Ἀγασσιζ διηγεῖται τὰ ἐξῆς:

«Οἱ μύρμηκες εἰσὶν ἐπιφόβοι ὀλετῆρες, τὰ δὲ δῆγματα τοῦ πυρομύρμηκος εἰσὶν ὄντως τρομερά. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ποτὲ ἐν τῇ καλύβῃ τῆς Ἐσπεράνθ (τῆς φιλοξενούσης με) ἤπλωσα μανδήλια τινὰ, ὅπως στεγνώσωσιν, ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ τῆς κρεμαστῆς κλίνης μου· μόλις δὲ ἐδοκίμασα νὰ τα ἀναλάβω καὶ μοι ἐφάνη ὅτι οἱ βραχιόνες καὶ αἱ χεῖρές μου ἐβυθίσθησαν ἐντὸς καμίνου. Ἐρριψα πάντα μακρὰν ἐμοῦ· οὐδὲ ἀνημμένοι ἄνθρωκες θά μοι προὔξενον τσαυτήν δδύνην· παρετήρησα τότε ὅτι οἱ βραχιόνες μου ἦσαν κεκαλυμμένοι ἐκ μικρῶν ξανθῶν μυρμηκῶν, ὧν ἔσπευσα ν' ἀπαλλαγῶ. Προσεκάλεσα συγχρόνως τὸν Λωδιγαρι (τὸν οἰκοδεσπότην), ὅστις ἀνεκάλυψε στράτευμα δλόκληρον τοιοῦ-

των μυρμηκῶν διερχόμενον διὰ τῆς κρεμαστῆς κλίνης μου ὅπως ἐξέβλη διὰ τοῦ παραθύρου παρὰ τὸ ὅποιον ἦν προσεδεδεμένη. Μοὶ εἶπε δ' ὅτι ὠδοπόρου οὕτως ἐνίστε καὶ ὅτι ἂν δὲν τοὺς ταράξωμεν θὰ διέλθωσι μέχρι τοῦ τελευταίου ἐν διαστήματι μιᾶς ἢ δύο ὥρων. Ὅπερ καὶ συνέβη, οὐδένα δ' αὐτῶν ἐπανίδομεν ἔκτοτε. Ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης λαβὼν ἀφορμὴν ὁ ταγματάρχης Κουτίνχο, διηγῆθη ἡμῖν ἀλλόκοτόν τινα συνήθειαν φυλῶν τινῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀμαζονίας. Ὅταν τελῆται γάμος τις, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γαμηλίου συμποσίου ὁ γαμβρὸς ὀφείλει νὰ βυθίσῃ τὴν χεῖρά του ἐντὸς χαρτίου σακκιδίου πλήρους πυρομυρμηκῶν. Ἐὰν ἀτάραχος καὶ μειδιῶν ὑποστῇ τὴν φρικτὴν ἐκείνην βάσανον, κηρύσσεται ἄξιος ν' ἀψηφήσῃ τὰς δοκιμασίας τοῦ γάμου.»

Δ.

ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Υδρας	3,390	Ἐκ μεταφ.	21,215	Ἐκ μεταφ.	27,520
Κεφαλοῦ	3,271	Χαλκίδος	961	Καλαμῶν	452
Κεφαλληνίας	2,789	Ἰθάκης	934	Παξῶν	410
Σύρου	1,962	Ζακύνθου	614	Μεσολογγίου	407
Γαλαξιδίου	1,769	Κυθήρων	603	N. Μιτσέλης	352
Πόρου	1,596	Αἰγίνης	600	Λευκάδος	347
Θήρας	1,579	Πειραιῶς	559	Ναυπλίου	234
Χελίου	1,439	Μήλου	554	Πύλου	214
Κερκύρας	1,300	Μυκόνου	521	Πατρῶν	211
Κύμης	1,093	Σιάθου	506		
Ἀνδρού	1,027	Σκοπέλου	453		
Μεταφ.	21,215	Μεταφ.	27,520	Τὸ ὅλον	30,147

Τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν, ἐμφαίνουσιν κατὰ πατρίδας τὸν ὅλον ἀριθμὸν τῶν ναυτικῶν ἐν Ἑλλάδι, τῶν ἐργαζομένων εἰς τε τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν καὶ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλην. ἀτμ. ἐταιρίας, ἐβρανήσθημεν ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐσχάτως ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυτ. ἀπομ. ταμείου. Ὁ ἀριθμὸς 30,147 δεικνύει κατὰ μέγιστον ὅρον τοὺς ἐπαγγελλομένους τὰ ναυτικὰ ἔργα. Ἀλλ' ὀλόκληρος αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς οὐδέποτε παρίσταται ἐνεργὸς εἰς τὴν ναυτιλίαν· τὸ πολὺ δὲ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου αὐτοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐργάζονται διηνεκῶς, τὸ δὲ λοιπὸν τρίτον ἔρχεται οἰονεὶ ἐκ περιτροπῆς εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἀντ' ἄλλων ἀποχωρούντων. Ὅστε τὸ ποσοῦν τῶν σταθερῶς ἐργαζομένων κατ' ἔτος θαλάσσης ἐργατῶν ἀναβαίνει κατὰ μέγιστον ὅρον εἰς 20 χιλιάδας.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΝΑΡΙΟΝ

Κατὰ τὸ γαλλικόν.

Εἶνε πολλάκις περιέργοι αἱ ἰδιοτροπικαὶ τῶν γυναικῶν!

Συχνάκις ὅταν τὴν πρώϊαν ἐξηρχόμεθα μετὰ τὴν Ἄνναν εἰς περίπατον, ἐν Παρισίοις, ἐστέκετο αὕτη ἐνώπιον ὄλων τῶν ἐμπορικῶν τῆς ὁδοῦ